

vrolijk Pasen

we leerden te geloven
zoals alleen een kind van blijdschap lacht:
de klokken kwamen klokvast van Rome,
loste trouw hun lading in de nacht

de haag bij de sterfput verborg het lekkers
en de linten en jaar na jaar dezelfde bal
die een weekje later al
sneuvelde in een prikkeldraad

vader was er een meester in
hij vond altijd een plekje
waar de rabarber wachtte op de warmte
onder het doorhangend doorzichtig plastic
waar geen tomaat wou rijpen

een hele paasvakantie bleven we
op een weide: een truitje was
een doelpaal, de boer verdroeg het
voor een keer goedmoedig

en op een morgen ben je vroeger
opgestaan, je gluurde door het vensterraam
zag vader en zijn jonge vrouw daar
bezig en wie waren de kinderen toen:
je zag de glans op hun gezichten

zo leerde je het ongelooft,
de klokken kwamen uit een Sarma
vader was een lieve haas met
grote rode oren en Rome werd
een naam om onnozel bij te dromen

je ziet nog steeds de haag,
de rabarber in zijn schaduw
de serre van stokken en een zeiltje
waar geen tomaat wou rijpen

het raam heeft jou heel wat afgenomen
het gluren werd een straf
de klokken kwamen nooit meer uit Rome
en vaders oren smolten in een graf

Staf De Wilde